

Jau nebe svetimšaliai

***Pagrindinė eilutė: "Taigi dabar jūs jau nebe
ateiviai ir svetimšaliai, bet šventųjų
bendrapiliečiai ir Dievo namų gyventojai".
Efeziečiams 2, 19***

***Pasirinkta Raštų ištrauka:
Efeziečiams 2, 11-19***

Vienas iš gražių rezultatų, kuriuos gauna tie, kurie nuoširdžiai priima Jėzaus išperkamosios aukos krauju suteiktą atpirkimą, yra tas, kad, be išlygų save pašventę, jie užmezga ypatingus sandoros santykius su Dievu. Šis susitarimas reiškia naują statusą tiems, kurie į jį įžengė, - jie nebėra nuo Dievo atitolę, bet laikomi Jo sūnumis. (Romiečiams 8:14-16; 1 Jn 3:1,2). Tai patvirtindamas, Paulius kitur sako: "Jei kas yra Kristuje, tas yra naujas kūrinys: sena praėjo, štai visa tapo nauja". - 2 Korintiečiams 5, 17.

Laiške efeziečiams 2, 8-10 apaštalas sako, kad tik per tikėjimą ir Dievo malonę įgyjamas šis naujas sūnystės statusas. Jokių darbų, kuriuos mes galėtume padaryti, kad jį pasiektume, nėra. Jis sako, kad "mes esame Jo kūrinys". Tačiau, pasiekę šią

būklę, per Jėzų Kristų turime gebėjimą daryti Dievui priimtinius darbus. Tai iš pirmo žvilgsnio paradoksas. Viena vertus, mes negalėjome daryti jokių darbų, kad pasiektume šį naują santykį, tačiau sudarę sūnystės sandorą su Dievu galime, netgi privalome, daryti Jam priimtinius darbus. Apaštalas Jokūbas sako: "Tikėjimas, jei neturi darbų, yra miręs". - Jokūbo 2,17.

Svarbiausia, kad mūsų, kaip Dievo vaikų, darbai yra mūsų charakterio vaisių, kurių pagrindas yra Kristus, mūsų Galva, ugdymas ir išorinis pasireiškimas. (Jono 15:8; Galatams 5:22, 23). Priimtini darbai taip pat yra pasiaukojimas ir tarnavimas Viešpačiui, Jo Tiesai ir mūsų broliams Kristuje. - Romiečiams 12:1; Efeziečiams 4:14, 15; Galatams 5:13

Mūsų pamokoje Paulius sako, kad tikintieji pagonys buvo "svetimi Izraelio bendrijai ir svetimi pažado sandoroms, neturintys vilties ir be Dievo". (Efeziečiams 2, 12). Tačiau dabar atėjo laikas, kad Kristaus kraujas būtų veiksmingas visiems, kurie turėjo klausančią ausį ir tikinčią širdį, tiek žydams, tiek pagonims. Kiekvienas iš jų turėjo galimybę reikalauti savo naujo statuso, naudodamasis Jėzaus Kristaus suteikta priemone.

Tikintiems žydams, kurie daugelį amžių gyveno pagal "įsakymų įstatymą", tai reiškė išėjimą iš šios tvarkos į Kristų. (15 eilutė). Buvo nuodugniai įrodyta, kad tik tobulas žmogus gali laikytis šių ankstesnių

įsakymų ir taip pelnyti su jais susijusius žemiškus pažadus. Tik Jėzus, kuris buvo be nuodėmės, galėjo tai padaryti. Tačiau Jis paaukojo šias žemiškasias privilegijas, kad suteiktų žmonijai, tiek žydams, tiek pagonims, galimybę išsivaduoti iš nuodėmės ir mirties vergijos. Taigi per Jėzų "mes abu [žydai ir pagonys] viena Dvasia turime priėjimą prie Tėvo". - 18 eilutė

Mūsų raktinėje eilutėje Paulius teigia, kad visi, kurie užmezgė šiuos naujus santykius, nepriklausomai nuo jų ankstesnio statuso, dabar priklauso vienai grupei, "Dievo namiškiams". Šio simbolinio "namo" pamatas yra "apaštalai ir pranašai, o pagrindinis kertinis akmuo - pats Jėzus Kristus". (20 eilutė). Kai statybos darbai bus baigti, kai kiekvienas narys - kiekvienas akmuo - bus suformuotas ir pritvirtintas savo vietoje, tai bus ne tik pastatas, bet ir "šventoji šventykla", "Dievo buveinė". (21, 22 eilutės). Iš šios šventyklos, esančios simbolinėje Naujojoje Jeruzalėje, Mesijo karalystėje palaiminimai tekės visoms žemės šeimoms. - Apreiškimo 21, 1-7. 22-24